

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ РАДІОЕЛЕКТРОНІКИ

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Голова приймальної
комісії ХНУРЕ

Ігор РУБАН

«17» 03 2025 р.

ПРОГРАМА

**співбесіди з географії для конкурсного відбору та зарахування
на навчання вступників для здобуття ступеня бакалавра до
Харківського національного університету радіоелектроніки у
2025 році**

Спеціальність підготовки – для усіх спеціальностей

Протокол засідання приймальної комісії

№ 12 від 14.03. 2025 р.

Голова предметної комісії

Відповідальний секретар
приймальної комісії

Тетяна ПОЛОЗОВА

Діана РУДЕНКО

Харків 2025

Програму з географії розроблено на основі чинної програми з географії для 6-9 класів закладів загальної середньої освіти (основна школа) та програми з географії, рівня стандарту для 10-11 класів закладів загальної середньої освіти (старша школа). Обсяг знань географічних закономірностей і термінів, географічної номенклатури визначається в межах діючої програми та чинних підручників.

№	Назва розділу, теми	Зміст навчального матеріалу	Результати навчально-пізнавальної діяльності учнів, які одержуються
I. Загальна географія			
1.1	Географія як наука, розвиток географічних досліджень	Географія як система наук. Об'єкт дослідження географічної науки. Поняття «геосистема». Рівні геосистем. Діагрефа географічних знань. Методи географічних досліджень. Пізнавальна та конструктивна роль географії. Розвиток знань про форму, розміри та рух Землі. Найважливіші географічні відкриття, відомі магінірники. Визначення висоти-географії. Сучасні географічні дослідження та їх значення.	Знавчий компонент: визначити об'єкт дослідження географічної науки; структурні компоненти географічної науки; висвітлити магінірники; визначити значення поняття «геосистема». Діяльнісний компонент: розрізнити рівні геосистем; методи географічних досліджень; аналізувати зміни в уявленнях про форму, розміри та рух Землі. Оцінювально-пізнавальний компонент: оцінювати значення географічних відкриттів і досліджень у минулому та на сучасному етапі розвитку; аналізувати та конструктивну роль географії.
1.2	Способи зображення Землі	Зображення земної поверхні на мапі, плані, карті, глобусі, аерофотознімку та космічному знімку. Поняття площі місцевості, «географічна карта», «топографічна карта». Орієнтування та місцеві спосібники, поняття «азимуту». Використання азимутів. План місцевості, його основні елементи. Визначення напрямків на плані. Читання плану. Картографічні процеси та спосібники. Елементи градусної сітки. Правила відліку географічної широти і географічної довготи. Визначення географічних координат об'єктів на карті, відстаней за градусною сіткою та за допомогою способу картографічного масштабу. Способи картографічного масштабу: відстані в градусах і кілометрах (місцеві), географічні координати; відстані за топографічною картою географічними і математичними координатами та градусною сіткою; відстані за космічними зніманнями.	Знавчий компонент: визначити елементи карти; визначити основні картографічні поняття і терміни, відстані різних видів масштабу, картографічних проєкцій; визначити основні елементи топографічних карт. Діяльнісний компонент: розрізнити види карт за просторовим охопленням, масштабом, змістом; Оцінювально-пізнавальний компонент: розрізнити географічні та трансформовані координати точки, види масштабу, азимуту; умови використання різних видів масштабу; порівняти форми в площі матеріалів, олівців, креслів на карті; масштаби у різних проєкціях; визначити за картою об'єкти, напрямки, відстані в градусах і кілометрах (місцеві), географічні координати; визначити за топографічною картою географічними і математичними координатами та градусною сіткою; визначити за космічними зніманнями.

3 оригиналом
згідно

		місцевості, глибини моря і океанів. Види масштабу. Способи вимірювання відстаней на географічних картах. Класифікація карт. Топографічна карта: проєкція, розграфлення. Прямокутна (міліметрова) сітка. Географічні і прямокутні координати. Основні умовні позначення топографічних карт для зображення об'єктів місцевості та рельєфу. Висвітлення на топографічній карті географічних та прямокутних координат окремих точок, географічних та математичких довгот, абсолютних та відносних висот точок. Значення карт у житті людини, суспільства.	абсолютну і відносну висоту місцевості, падіння річок; <i>знаєть</i> площі місцевості, тематичні й топографічні карти; <i>опикує</i> за топографічною картою рельєф ділянки місцевості; <i>роз'яснює</i> за картою назви місцевості, топографічною та географічною картою. Оцінює-планісний компонент: <i>робить висновки щодо актуальності знань і навичок роботи з картою.</i>
1.3	Топографічні висідки параметри і рухи Землі на планеті	Геоіда. Потажники руху Землі навколо своєї осі. Добова ритміка в географічній оболонці. Основні види часу. Визначення місядного та повного часу, перехід від місцевого часу до повного. Пояси освітленості на Землі. Сила Коріоліса. Зміняючість висоти Сонця над горизонтом та тривалості світлового дня. Орбітальний рух Землі: основні характеристики, географічні наслідки. Причини зміни пір року.	Земельний компонент: назви видів руху Землі; параметри та наслідки основних й орбітального руху планети; поясів освітленості; <i>роз'яснює</i> на схемах руху Землі точки сонячності і рівноденності; Діяльсний компонент: <i>установлює</i> послідовність зміни пір року у Північній та Південній півкулі; <i>арештує</i> зміни пір року; <i>експериментує</i> шляхи проєкції Коріоліса для пояснення причин формування пасатів, цисонів та антициклонів, течій; <i>роз'яснює</i> додані на висхідних місцевості і повного часу, на перехід від місцевого часу до повного. Оцінює-цілісний компонент: <i>оцінює конструктивну роль знань про форму й рухи Землі.</i>
1.4	Літосфера рельєф	Внутрішня будова Землі. Поветте сімми кори, літосфери, «літосферна плита», «тектонічні плити», «платформи», «плита», «еквідральні області», «зони» та «лизи земної кори, гірські породи й породи, що її складають. Корисні копалини. Класифікація за походженням. Гідрографічне літографічне, геологічний вид.	Земельний компонент: назви внутрішньої шари Землі, осад материкові та океанічні земної кори, структурні елементи літосферних плит, основні форми рельєфу; <i>називає</i> зміст понять «літосфера», «сімми кори», «континент», «гірські породи», «корисні копалини», «рельєф», «континент», «континентальний проєкт абсолютних карт».

З оригіналом
згідно

		Внутрішні процеси, що зумовлюють зміни в земній корі та на поверхні земної кулі. Рухи літосферних плит. Землетруси. Вулканизм і вулкани, гейзери. Сейсмічний пошук Землі. Зовнішні процеси, що зумовлюють зміну земної поверхні: ерозію, роботу вітру, течучих і відносячих вод, льодовиків. Небезпека вулканічних, сейсмічних, транзитивних (сучасних) процесів. Основні форми земної поверхні: гори і рівнини. Різноманітність та утворення рівнин на суходолі. Найбільші за площею рівнини світу. Різноманітність та утворення гір на суходолі. Найвищі та найдовші гори світу. Рельєф дна Світового океану. Значення рельєфу в господарській діяльності людини та навів діяльності людини на рельєф. Унікальні форми рельєфу земної кулі, їх охорона.	ропні механізми руху літосферних плит, виникнення землетрусів, вулканів, гейзерів; формування рельєфу; рух літосферних плит; розширення основних форм рельєфу, сейсмічних пошуків, родовищ корисних копалин, приклад поведінки під час землетрусу; описує процеси магматичних, осідлових і метаморфічних гірських порід. Діагностичний компонент: описує висоту рівнин і гір за фізичною картою; розрізняє магматичні, осідлові й метаморфічні гірські породи; порівнює рівнини й гіри за висотою, походженням; аналізує причини і наслідки землетрусів і внутрішніх процесів у літосфері; описує зміни внутрішніх і зовнішніх процесів на формування рельєфу земної поверхні; розрізняє гіри і рівнини на суходолі та в океані. Цілісний компонент: описує вплив діяльності людини на рельєф, запаси мінеральних ресурсів; описує різні безпеки проживання в районах з різною інтенсивністю вулканічних, сейсмічних, транзитивних явищ; розкриває необхідність охорони унікальних форм рельєфу, раціонального використання мінеральних ресурсів.
1.5	Атмосфера клімат	Будова атмосфери, властивості повітря в тропосфері. Світлова радіація, її ролі в атмосфері й на земній поверхні. Теплові помеси та їх межі (тропіки, субтропіки, помірні, субполярні, полярні). Температурна зональність та її прояви. Різноманітність і різноманітність клімату повітря. Різноманітність його показників. Графіки зміни температур повітря. Зміни температури повітря з висотою. Температурні залежності від кута падіння сонячних променів. Показники температури	Знавчий компонент: описує складові атмосфери, елементи погоди, кліматичні чинники й типи клімату; розрізняє поняття «погода» і «клімат»; синоптичну і кліматичну карти, циклон та антициклон, теплий і холодний фронт; розрізняє погоду під час проходження циклону, антициклону, холодного і теплого атмосферних фронтів; знає просторове розподілення кліматичних показників та областей, поєднаних кліматом, кліматичних показників; розрізняє різноманітність розподілу температури, атмосферного тиску й

З оригіналом
згідно

		повітря на кліматичній карті. Атмосферний тиск: причини і наслідки його зміни у тропосфері. Основні поєди атмосферного тиску Землі. Вітер: причини виникнення, напрямки, сили, швидкості, їх наслідки. Роль вітру. Залежність циркуляції атмосфери. Постійні вітри. Циклони й антициклони. Сезонні та місцеві вітри. Показники вітру на кліматичній карті. Вода в атмосфері: випаровування, вологість повітря та її зміни. Хмари і тумани, змінюваність їх утворення. Форми хмар, хмарність. Опади, що випадають із хмар та з повітря, їх види, аналізвання. Карта розподілу опадів. Повітряні маси й атмосферні фронти. Погода, добові й сезонні коливання її метеорологічних елементів. Синопологічна карта. Причини виникнення прогнозу погоди. Поняття «клімат». Кліматична карта. Кліматичні пояси та області. Кліматодіаграми. Залежність клімату від широти місцевості, морських течій, близькості до океанів, рельєфу, метеорологічного впливу. Вплив клімату та погоди на господарську діяльність.	опади на Землі; постійні та сезонні вітри. Діагностичний компонент: описує зміни температури повітря, атмосферного тиску протягом доби, сезону, року та їх розподіл на Землі за картою; для кліматичних показників на формування типу клімату; чинить синопологічні та кліматичні карти, графіки зміни (добової, місячної, річної) температури повітря, діаметри хмарності та розподілу опадів, роль вітру; розрізняє закономірності зміни температури повітря, атмосферного тиску з висотою; визначає показання абсолютної та відносної вологості повітря; прогнозує погоду за описом місцевих опадів та синопологічними картами; визначає сукупність чинників, які формують клімат певної місцевості; характеризує тип клімату; описує типи клімату за кліматичними діаграмами; описує процеси виникнення атмосфери з атмосферою. Цілісний компонент: оцінює ресурси властивості атмосфери, різні безпеки проживання в районах поширення атмосферних стихійних явищ; розкриває вплив кліматичних змін і забруднення атмосфери; робить висновки про значення прогнозу погоди для життя і діяльності людини.
1.6	Гідрофера	Поняття «гідрофера» та її основні складові. Залежність води на Землі. Світовий океан та його частини: океани, моря, протоки, проливи. Острови в океані. Вплив процесів у гідрофері на природу океанів. Роль океану у формуванні гірських порід і рельєфу узбережжя. Вплив океану на Світовий океан та прибережні райони. Водні маси. Рухи води в	Знавчий компонент: описує складові Світового океану, вод суходолу, знає просторове розподілення найважливіших гідрографічних об'єктів за картою; розрізняє на кліматичних картах, картосхемах частини Світового океану, найбільші річки, озера; розрізняє океани: внутрішні та окрайні; моря, затоки і протоки, острови та архіпелаги, вулканізм і діли протина.

З оригіналом
згідно

		Системі оцінки. Вплив атмосферних процесів на Світовий океан. Роль Світового океану у формуванні повільних потоків у тропосфері. Життя в океанах і морях. Капатська вод Світового океану. Води суходолу, чинники їх нерівномірності розподілу. Вплив клімату і вод суходолу. Річка: річкова система, басейн річки, річкова мережа. Найдовші річки. Вплив клімату на географію будови, рельєфу і річкової мережі на території. Потоки і водостіки. Живлення, водний режим і робота річки. Озера, їх різноманітність за площею, походженням, окремим утворенням, значенням: Найбільші і найменші озера земної кулі. Болота, особливості їх утворення та поширення. Штучні водойми і водотвори. Людина, особливості їх утворення і поширення. Утворення і поширення багаторічної мерзлоти. Підземні води, умови їх утворення і залягання в земній корі. Термальні і мінеральні води. Ресурсний потенціал Світового океану. Прісна вода як ресурс.	доліна річки і річища, заплава і тераса; формулює значення між тектонікою, кліматом, рельєфом, кліматом і водним суходолу; Діагностичний компонент: аналізує схему світового кругообігу води; класифікує моря, річки, озера, болота, льодовики за різними критеріями; застосовує гідрографічну позначку для опису (характеристики) гідрографічних об'єктів; характеризує типи водних мас; аналізує систему течій у Світовому океані; густоту і конфігурацію річкової мережі території, режим річок; уможовнює напрямки і характер течії річки за рельєфом місцевості; вода випадає і режим річки за типом клімату; застосовує топографічні, фізичні, кліматичні карти для характеристики гідрографічних об'єктів; визначає за картою підліток, великі річки. Оцінювальний компонент: оцінює ресурси Світового океану та прісних вод на суходолі; визначає рівень безпеки проживання на узбережжях океанів, в районах поширення катастрофічних наводнів, повеней, карсту; уможовнює загрози забруднення вод Океану і суходолу; пропонує способи вирішення проблеми забруднення водойми.
1.7	Біосфера, ґрунти	Поняття «біосфера», її межі. Складові біосфери, особливості їх поширення на земній кулі. Розповсюдження суходолу і океану. Тваринний світ суходолу і океану. Природні чинники формування арктичних поширення рослин і тварин. Класифікація поширення живих організмів на суходолі і в океанах. Біологічні ресурси. Бідот - біосфера людства. Грунтознавство. Типи ґрунтів. Карта ґрунтів. Біологічна продукція діяльності людини на	Знавчий компонент: має межі та складові біосфери; має визначення понять «біосфера», «суходол», «океан», «продовольство», «тваринний світ»; розуміє особливості класифікації біосфери з атмосферою, атмосферою, гідрографією. Діагностичний компонент: має карти ґрунтів; розуміє типи ґрунтів за основними характеристиками; визначає типи ґрунтів за типовими рослинами і тваринами;

З оригіналом
згідно

		ґрунтовий покрив, рослинність і тваринний світ суходолу та океану	визначає сукупність чинників, які формують ґрунти рослинний і тваринний світ земної місцевості; характеризує типи ґрунтів. Оцінювальний компонент: оцінює ресурси місцевості біосфери; визначає рівень безпеки проживання в районах поширення отруйних рослин, окремих видів тварин та отруйних тварин; пропонує способи збереження родючості ґрунтів, площі арктики, льодового складу рослинного і тваринного світу.
1.8	Природні комплекси	Природні комплекси як наслідок взаємодії всіх компонентів природи. Географічна оболонка - найвищий природний комплекс Землі, її межі та властивості. Загальні закономірності географічної оболонки. Сучасний етап розвитку географічної оболонки. Антропофера. Природні зони Землі, їх особливості. Карта природних зон. Чинники порушення повільної зміни на планеті. Аномальні природні комплекси. Зміна природних комплексів під впливом господарської діяльності людини.	Знавчий компонент: має визначення понять «природний комплекс», «географічна оболонка», «природна зона», «антропофера»; визначає закономірності природного комплексу; визначає процеси взаємодії атмосфери, атмосфери, гідрографи, біосфери. Діагностичний компонент: розрізняє природні зони й висотні пояси; визначає й негативні наслідки впливу людської діяльності на природні комплекси; визначає основні природні зони Землі; аналізує взаємодію компонентів природи у природному комплексі на суходолі та океані; визначає наслідки взаємодії оболонки Землі. Оцінювальний компонент: оцінює вплив людини на природні комплекси та значення зміни про природні комплекси для її життєдіяльності.
2.1	Океани, Атлантичний океан, Індійський океан	Географічна фізико-географічна характеристика океанів. Природні властивості про океани та їх розподіл у різних частинах Світового океану. Природні океанічні заповідники. Глобальний клімат. Глобальна будова та рельєф двох океанів. Характерні риси клімату. Властивості	Знавчий компонент: визначає і визначає на карті великі водні об'єкти в кожному океані - моря, затоки, протоки, річки за походженням, течією й характером течії; має основні етапи освоєння та дослідження океанів; Діагностичний компонент:

З оригіналом
згідно

	Північний Льодовитий океан	водних мас та океанічні течії. Своєрідність органічного світу океанів. Прогноз ресурсів океанів та їх використання. Проблема забруднення океанічних вод	характеристика географічне положення Тихого, Атлантичного, Індійського та Північного Льодовитого океанів; називає виникнення форми рельєфу дна океанів, островів; порівнює властивості водних мас різних частин у взаємному океані; органічний світ різних частин Світового океану; обґрунтовує вплив клімату на температуру й солоність водних мас в океанах; аналізує рухи води в океані та схему течій в океанах; льодовий режим Північного льодовитого океану. Оцінює-ціннісний компонент: оцінює природні ресурси океанів, наслідки господарської діяльності в океанах.
2.2 Материк			
2.2.1	Африка	План географічної характеристики материка. Географічне положення Африки. Дослідження материка. Тектонічна будова, рельєф, корисні копалини. Загальні риси клімату. Кліматичні пояси і типи клімату. Води суходолу: головні річкові системи, озера, басейни підземних вод. Використання водних ресурсів. Природні зони, закономірності їх розміщення. Світові природні ресурси. Екологічні проблеми. Найвідоміші об'єкти, віднесені до Світової природної спадщини ЮНЕСКО.	Знаний компонент: знає дослідження материка, особливості тектонічної будови, рельєфу, розміщення кліматичних поясів, внутрішніх вод, природних зон на материк; називає і знаходить на карті Середземне, Червоне моря, Гвінейську, Аденську затоки, Мозамбіцьку, Гвінтарську, Бабель-Мандебську протоки, острів Мадагаскар; півострів Синай; гори Атлас, Драконові, Капські; Ефіопське нагір'я; Східноафриканське плоскогір'я; вулкан Кіліманджаро; річки Ніл, Конго, Нігер, Замбезі, Оранжева; водоспад Вікторія; озеро Вікторія, Танзанія, Ньяса, Чад; пустелі Сахара, Наїб; Діяльнісний компонент: характеризує географічне положення материка; визначає за градусною сіткою протяжність материка з півночі на південь та із заходу на схід; типи клімату за кліматичною картою та кліматичними діаграмами; зондані типи ґрунтів за картою природних зон; встановлює за тематичними картами зв'язок між тектонічними структурами, рельєфом, корисними копалинами; пояснює розміщення кліматичних поясів, води на материк

3 оригіналом
згідно

			рельєфу, гірства, течії; аналізує вплив рельєфу й клімату на формування річкових басейнів, озер, меж природних зон; порівнює природні зони материка; описує процесу найвідоміших знаменитих парів Африки; визначає основні напрями господарського використання природних комплексів материка; Оцінює-ціннісний компонент: оцінює вплив діяльності людини на екологічний стан материка; обґрунтовує вплив природних чинників на виникнення природних зон; пояснює зв'язок між тектонічними структурами, рельєфом, корисними копалинами
2.2.2	Австралія	Своєрідність географічного положення Австралії. Історія відкриття і дослідження. Тектонічна будова, рельєф, корисні копалини. Загальні особливості клімату. Кліматичні пояси та типи клімату Австралії. Води суходолу. Своєрідність і унікальність органічного світу материка. Природні зони. Зв'язок природи материка людини. Найвідоміші об'єкти Австралії, віднесені до Світової природної спадщини ЮНЕСКО.	Знаний компонент: знає дослідження материка, особливості тектонічної будови, рельєфу, розміщення кліматичних поясів, внутрішніх вод, природних зон на материк; називає і знаходить на карті Коралове і Тасманове моря, затоки Карпентрія і Велика Австралійська, Великий Бар'єрний риф, острів Тасманія, півострів Кейп-Йорк, Західно-Австралійське плоскогір'я, Центральну низовину, Велику Подільний хребеті, Косцюков, річки Муррей і Дарлінг, озеро Ейр, Велику Піщану пустелю, Велику пустелю Вікторія; Діяльнісний компонент: характеризує фізико-географічне положення, рельєф, клімат і внутрішні води материка; розкриває кліматичні умови в різних кліматичних поясах, природні зони; пояснює розміщення гір та рівнин, кліматичних поясів та областей, унікальність видового складу органічного світу; аналізує вплив рельєфу й клімату на формування річкових басейнів, озер, меж природних зон; визначає основні напрями господарського використання природних комплексів материка; Оцінює-ціннісний компонент:

3 оригіналом
згідно

			оцінює вплив діяльності людини на видовий склад рослинності й тваринного світу.
2.2.3	Південна Америка	Географічне положення Південної Америки. Дослідження материка. Тектонічні структури і рельєф. Застосовність південних регіонів користі копалин. Загальні риси клімату. Кліматичні пояси і типи клімату. Найбільші річки та озера. Природні зони. Висотна поясність в Андах. Зміна природи материка від півночі до півдня. Сучасні екологічні проблеми. Найвідоміші об'єкти Південної Америки, віднесені до Світової природної спадщини ЮНЕСКО.	Знавчий компонент: знає дослідження материка, особливості тектонічної будови, рельєфу, розповсюдження кліматичних поясів, внутрішніх вод, природних зон на материк; визначає і зазначає на карті Карибське море, затоку Ла-Плати, протоки Магелланову і Дрейка; острови Вогняна Земля, Фолклендські та Галапегоські, Аргентинську, Орінокоську та Ла-Платську низовини, Бразильське й Гвіанське плоскогір'я; гори Анди (г. Аконкагуа); вулкани Ельбурис і Котопаксі; річка Амазонка, Парана та Оріноко; водоспади Алахуа та Ігуасу; озера Маркайбо, Тітікака; пустелю Атакама. Діагностичний компонент: встановлює за тематичними картами зв'язок між тектонічними структурами, рельєфом, корисними копалинами; визначає розподіл температури й опадів на материк; аналізує вплив рельєфу й клімату на формування річкових басейнів, озер; прояви відривної зональності на рівнинах і вертикальної поясності в Андах; визначає за кліматичними картами і кліматичними діаграмами типи клімату; характеризує природні зони материка; порівнює розподілення кліматичних поясів і природних зон в Африці, Азії та Південній Америці. Ціннісний компонент: оцінює подорожню стабільність життя (мікстурис, мушкетіри) та їх вплив на життя людей; вислідок втручання людини в природні комплекси материка.
2.2.4	Антарктида	Географічне положення материка. Антарктида й Антарктика. Відкриття Антарктиди. Найвідоміші об'єкти дослідження материка.	Знавчий компонент: знає первісність материка, країни, що беруть участь у сучасних дослідженнях;

3 оригіналом
згідно

		Міжнародне співробітництво у дослідженні природних умов і природних ресурсів. Українська дослідна станція «Академік Вернадський». Тектонічна будова та рельєф Антарктиди. Кліматичні умови. Рослинний і тваринний світ. Природні ресурси та їх охорона.	розрізняє Антарктику й Арктику; Антарктиду й Антарктику; визначає і зазначає на карті Антарктичний півострів, море Ведделла, Росса. Діагностичний компонент: характеризує особливості географічного положення материка; встановлює за тематичними картами зв'язок між тектонічними структурами і під льодовим рельєфом; визначає вплив географічного положення материка на клімат; пояснює простосування організмів до життя в Антарктиді. Ціннісний компонент: оцінює вплив Антарктиди на природні особливості планети; роль України в дослідженні Антарктиди
2.2.5	Північна Америка	Географічне положення Північної Америки. Історія відкриття материка. Тектонічні структури, рельєф, корисні копалини. Загальні риси клімату. Кліматичні пояси і типи клімату. Вода суходолу. Основа річкової системи. Найбільші озера, їх походження. Особливості розповсюдження природних зон. Висотна поясність у горах. Зміна природи материка від півночі до півдня. Сучасні екологічні проблеми. Найвідоміші об'єкти, віднесені до Світової природної спадщини ЮНЕСКО.	Знавчий компонент: знає дослідження материка, особливості тектонічної будови, рельєфу, розповсюдження кліматичних поясів, внутрішніх вод, природних зон на материк; визначає і зазначає на карті затоку Гудзонову, Мексиканська, Каліфорнійська, Аляска; острови: Гренландія, Ньюфаундленд, Велика Антильська (Куба, Гаїті, Ямаїка), Мала Антильська, Канадський Арктичний архіпелаг; півострови: Лабрадору, Флорида, Каліфорнія, Аляска, Юкатан; рівнини: Центральні, Великі, Лаврентійська височина, Проміслова низовина; гори: Кордильєри, Діналі (г. Мак-Кінлі), Селкеті, Аппалачі; річки: Міссісіпі, Маккензі, Юкон, Колорадо; Вігурський водоспад; Великі озера (Верне, Мічиган, Гурон, Ері, Онтаріо), Велике Солоне озеро. Діагностичний компонент: характеризує географічне положення материка; обґрунтовує вплив географічного положення материка на його природу та особливості оселення людини; встановлює за тематичними картами зв'язок між тектонічними структурами, рельєфом, корисними копалинами; порівнює рельєф Північної і Південної Америки;

3 оригіналом
згідно

			високі: розподіл температури й опадів на материк, механізм утворення стихійних атмосферних явищ (торнадо) та їх вплив на життя людей; низькі: вплив рельєфу й клімату на формування річкових басейнів, озер; прояв зворотної зональності на рівнинах і вертикальній повислості в горах; високі: за кліматичними картами і кліматичними діаграмами типи клімату; характеристика природні зона материка; Цілісний компонент: оцінює наслідки втручання людини в природні антропогенні материка
2.2.6	Сараї	Географічне положення Сараї. Поділ материка на дві частини світу. Дослідження материка. Тектонічна будова. Рельєф, роль внутрішніх і зовнішніх сил у його формуванні. Вплив давнього материкового зледеніння на форми рельєфу материка. Корисні копалини. Загальні риси клімату. Кліматичні пояси і типи клімату. Води суходолу. Природні зони. Вертикальна повислості. Зайня природи материка людиною. Найвідоміші об'єкти, пам'ятки Сараї природної спадщини 	Значимий компонент: знає дослідників материка, особливості тектонічної будови, рельєфу, розподілу кліматичних поясів, внутрішніх вод, природних зон на материк; називає і наводить на карті море: Північне, Балтійське, Середземне, Чорне, Азовське, Баренцове, Східносібирське, Жовте, Японське, Берингове, Південнокитайське, Аравійське; протоки: Босфор і Дарданелівський, Босфор, протоки Босфор і Дарданелівський; Велика Британія, Ірландія, Нова Зеландія, Східна, Японська, Велика Зондська (Калімантан, Суматра, Ява), Філіппінська, Шрі-Ланка, Тайвань; півострови: Балканський, Апеннінський, Піренейський, Скандинавський, Таймер, Чукотський, Камчатка, Корея, Індонезія, Малакка, Індостан, Аравійський, мала Азія; річки: Східноєвропейська, Західноєвропейська, Велика Китайська, Північноамериканська, Середньодунайська, Ілал-Гангська, Месопотамська низовина, плоскогір'я Дрина, Середньосибірська, Китайський дрібногірський; гори: Піреней, Альпи, Апенніни, Карпати, Скандинавська, Уральська, Кавказ, Тянь-Шань, Гімалаї (г. Джомолунгма), гір'я: Тибет, Іранське, вулкани: Гекла, Везувій, Ключевська Сопка, Фудзіяма, вулкани: Корунт, Губі,

3 оригіналом
згідно

			Рубль-Халі, річки: Рейн, Дунай, Дніпро, Волга, Об, Єнісей, Лена, Амур, Кура, Янцзи, Меконг, Ганг, Інд, Євфрат, Тигр; море: Каспійське, Жовте, Січне, Ладонське, Байкал, Мертве море; Дальніший компонент: характеристика географічного положення материка, ґрунтовно за тематичними картами збірок між постійними структурами, рельєфом, корисними копалинами; високі: розподіл температури й опадів на материк, механізм утворення стихійних атмосферних явищ (торнадо) та їх вплив на життя людей; низькі: вплив рельєфу й клімату на формування річкових басейнів, басейну внутрішнього стоку, озер, прояв зворотної зональності на рівнинах і вертикальній повислості в горах; високі: за кліматичними картами і кліматичними діаграмами кліматичні пояси та типи клімату в межах південного кліматичного поясу Сараї; порівнює типи клімату в межах південного поясу Сараї, висотні пояси в різних гірських системах; характеристика природні зона материка; порівнює природні зони Сараї та Північної Америки; уточнює прояви різноманітності природи Сараї. Цілісний компонент: оцінює наслідки сучасного впливу господарської діяльності людини на природу материка; поширення стихійних явищ та їх вплив на життя людей.
III. Фізична географія України			
3.1. Україна на карті світу			
3.1	Географічне положення, формування території	Розуміння значення розміру, кордонів, адміністративного-територіального поділу. Географічне положення (фізико, економіко, політико-географічне) України. Розташування території України стосовно головних поясів. 	Значимий компонент: знає розміри держави, країни з якими Україна має кордон, сучасний адміністративно-територіальний устрій, розподіл фізико, економіко, політико-географічне положення держави.

3 оригіналом
згідно

Україна		маємо адміністративно-територіальні одиниці України; показує на карті суходільні і морські кордони; суходільні і територіальні води, крайні точки України, крайні сусіди України; географічні центри України; географічний центр Європи в Україні. Діагностичний компонент: характеризує фізико-, економіко-, політико-географічне положення України; вказує на картою координати крайніх точок, протяжність території України в градусах і кілометрах; аналізує фізико-географічне положення території України, обумовлене міслом фізико-географічного положення України на прикладі її території; узгоджує часовий час із часом в інших годинних поясах; формулює територію України, зрештою територіальних змін України в минулому та Ціннісний компонент: робить порівняльну оцінку географічного положення України з країнами світу.
---------	---	--

3.2. Природні умови і ресурси України

3.2.1 Рельєф, тектонічна, геологічна будова, мінеральні ресурси	Форми земної поверхні на території України. Протягання річок, водочин, гір, річкових долин. Карта України «Фізична поверхня». Основні тектонічні структури. Карта України «Тектонічна будова». Як зокремлено з тектонічними структурами. Геологічна будова. Геотектонічні рухи. Різниця геологічної будови та тектоніки на ділянці людини. Визначення рельєфу. Внутрішні та зовнішні фактори впливу на рельєф. Типи рельєфу та їхні особливості. Рельєф і діяльність людини. Класифікація рельєфу. Числові показники висотності-висотності геологічних і	Діагностичний компонент: формулює визначення понять «сплаформа», «нагір'я», «нижнє», «область складчастості»; вказує на карті на карті тектонічні структури: Східноєвропейська платформа, Український щит, Волинсько-Подільська плита, Дніпровсько-Донецька западина, Причорноморська западина, Східська платформа, Донецька складчаста область, Карпатська і Кримська складчасті системи; вказує: Придніпровська, Причорноморська, Закарпатська, Поліська, воєдино: Придніпровська, Подільська, Донецька, Призовська, Хмельська (г. Берда), гори: Українські Карпати (г. Говерла), Кримська (г. Роман-Коза); вказує і розповідає про мінеральні ресурси: Донецький та Львівський
--	---	---

3 оригіналом
згідно

	геоморфологічних процесів та шляхи випливання їх. Корисні копалини, їх класифікація за використанням, закономірності поширення на території України. Пошук корисних копалин. Діючі та перспективні басейни в районі видобування нафти, газу, торфу. Рудні та нерудні корисні копалини: басейни, райони залізничних та видобування. Мінеральні води та грязі. Проблеми раціонального використання мінеральних ресурсів	Волинський кам'яний вугілляний басейн, Дніпровський буровугільний басейн, Закарпатський, Східний, Південний нафтогазовий район, Кримський залізничний басейн, Кримський залізничний район, Придніпровський марганцевий басейн, Івано-Франківський родовище гірничих руд, Артемівський, Сіверський родовища кам'яної солі, Закарпатський родовище торфу; вказує закономірності поширення форм рельєфу, розподіл корисних копалин між регіонами і основне походження Діагностичний компонент: вказує профіль місцевості; вказує на карті тектонічних карт на карті між тектонічною, геологічною будовою, рельєфом та корисними копалинами на території України; вказує на тектонічних рухів, зовнішніх чинників на формування рельєфу; проблеми поширення на території України негативних процесів (зсуви, землетруси, карст, обвали) Ціннісний компонент: оцінює вплив діяльності людини на рельєф, наслідки видобування корисних копалин; обумовлює шляхи раціонального використання та охорони надр в різних регіонах України
3.2.2 Клімат і кліматичні ресурси	Кліматичні чинники: сонячна енергія, циркуляція атмосфери, відстань поверхні, їх взаємодія. Роль сонячної енергії на території України. Роль сонячної енергії на території України. Атмосферні процеси, цикли та антициклони. Кліматичні показники: температура, вологість, коефіцієнт зволоження та їх розподіл на території України. Річний та сезонний хід кліматичних показників. Кліматична карта. Різниця між кліматом і кліматом. Кліматичні	Діагностичний компонент: вказує основні кліматичні чинники, кліматичні показники, типи клімату, небезпечні погодні явища; вказує на кліматичних чинників; розрізняє кліматичні умови і кліматичні ресурси, води кліматичних ресурсів. Діагностичний компонент: аналізує за картою розподіл сонячної енергії, напрямки руху атмосферних фронтів, циклонів та антициклонів; вказує на різницю між кліматичними показниками у різних

3 оригіналом
згідно

		ресурси. Сезонні погодні умови та впливи. Нестроєність погодно-кліматичної карти. Прогноз погоди за даними синоптичної карти, народними зрозуміннями. Вплив погодно-кліматичних умов на здоров'я і господарську діяльність людини. Охорона атмосферного повітря.	Україна; впливи: за кліматичною картою закономірності розподілу температури, вологи та опадів на території України; чиною синоптичної карти; Цілісний компонент: оцінює кліматичні умови, можливість використання кліматичних ресурсів у різних сферах господарської діяльності в Україні та у побуті.
3.2.3	Води суходолу і водні ресурси	Загальні гідрологічні особливості території України. Поверхневий водний. Підземний. Основні річкові басейни та системи. Вплив рельєфу на річки. Характер течії. Підпілля, повільні річки. Вплив клімату на формування річкової системи. Живлення і режим річок, густота річкової мережі. Річковий стік, водопотік води. Озера, їх типи. Балоти, їх типи і поширення, причини зникнення. Болотова рослинність та ґрунти. Підземні води. Окремі артезіанські басейни. Нестроєність гідрологічної карти і заходи раціонального використання та охорони. Водні ресурси України, шляхи їх раціонального використання та охорони.	Знавчий компонент: формує загальні поняття: «річковий стік», «поверхня води», «водні ресурси», «поверхневий стік», «підземні води», «поверхні річки»; впливи і заходи: на карті річкової системи: Дніпро, Сіверського Дінця, Південного Бугу, Дністра, Дунаю, Західного Бугу, озера: Ілзуга, Саска, Шашка, Синець; лічильні: Дніпровсько-Бузький, Мелітополь, Дніпровський; водосховища: Київська, Київська, Кременчуцька, Каховська, Дніпровська, Дніпро-Дніпровська; Дніпровська; Печівська; каналі: Північно-Дніпровський, Дніпро-Дніпровський; Діалогічний компонент: встановлює взаємозв'язок між рельєфом, кліматом та густотою річкової мережі, характером течії, режимом річок в Україні; показує особливості живлення та водного режиму річок, озер в різних регіонах України; визначає підліття та повільні річки; періодично гідрологічні особливості водних об'єктів; аналізує можливість використання водних ресурсів. Цілісний компонент: оцінює водні ресурси України; пропонує заходи раціонального використання водних ресурсів, заходи з охорони річок, озер, підземних вод.

3 оригіналом
згідно

3.2.4	ґрунти та ґрунтові ресурси	Умови ґрунтоутворення, структура ґрунту, ґрунтові горизонти, родючість. Основні типи ґрунтів, закономірності їх поширення в Україні. Дослідження В. Докучаєва. Карта ґрунтів. ґрунтові ресурси України. Вплив ґрунтів у результаті господарської діяльності людини. Заходи з раціонального використання й охорони ґрунтових ресурсів	Знавчий компонент: визначає основні чинники ґрунтоутворення та типи ґрунтів; визначає особливості поширення ґрунтів. Діалогічний компонент: характеризує основні типи ґрунтів, ґрунтові ресурси України; аналізує карту ґрунтів України; порівнює типи ґрунтів в Україні; Цілісний компонент: робить висновки щодо закономірностей поширення ґрунтів на різній частині України та в горах; оцінює родючість ґрунтів України; пропонує заходи з раціонального використання ґрунтових ресурсів, підвищення родючості та охорони ґрунтів.
3.2.5	Рослинний і тваринний світи України	Рівномірність рослинності. Закономірності поширення рослинного покриву в Україні. Рослинні угруповання. Рівномірність тваринного світу. Закономірності поширення тваринного світу в Україні. Червона та Зелена книги України. Рослинні та тваринні ресурси, їх охорона і відтворення.	Знавчий компонент: визначає видовий склад рослинності й тваринного світу в Україні; рослинні угруповання, занесені до Зеленої книги України, окремі підвиди і занесені види рослин; розрізняє зображення рослин і тварин, що занесені до Червоної книги України; розуміє сутність акліматизації та реінтродукції тварин. Діалогічний компонент: характеризує основні типи рослинного покриву України; формує загальні поняття: «ліс», «лісові», «болотні», «водні»; аналізує карту рослинності і карту тваринного світу України; вплив господарської діяльності людини на рослинний покрив і поширення тварин; робить висновки щодо закономірностей поширення основних типів рослинності і видів тварин України. Цілісний компонент: оцінює стан рослинних і тваринних ресурсів, їх роль у господарській діяльності, можливість використання в різних регіонах України.

3 оригіналом
згідно

			характеризує населення світу й окремих країн, України та її областей за сукупністю картографічних і статистичних матеріалів; описує статеві-вікові піраміди України та країн світу, статистичну інформацію про населення світу, окремих регіонів, країн; розглядає за статеві-віковими пірамідами країн різні типи відтворення населення; аналізує причини демографічних явищ, просторові відмінності показників природного й міграційного руху; вплив конфесійної, етнічної, соціальної структури населення на процеси відтворення і міграції; обґрунтовує особливості перебігу демографічних процесів в країнах з різним рівнем економічного розвитку; Цілісний компонент: оцінює на основі демографічних показників рівень соціально-економічного розвитку України та країн світу, визначає основні пріоритети демографічної політики.
4.2.	Розселення	Густина населення. Територіальні відмінності густоти населення в світі й Україні. Міські і сільські населені пункти; критерії їх розмежування в Україні та країнах світу. Класифікація міст за кількістю населення та функціями. Міська і сільська населення. Урбанізація, причини, що її турбують. Відмінності в різних і типах урбанізації в Україні Діагностичний компонент: Система розселення. Міські і сільські населені пункти. Система розселення.	Інформаційний компонент: знає середній показник густоти населення в Україні та світі, найбільш (найменш) густонаселені країни світу; визначає і знаходить на карті регіони світу, країни, області в Україні з найбільшою і найменшою густотою населення та рівнем урбанізації, найбільш агломераций, міських міст, найбільш міста в Україні; формулює визначення понять «урбанізація», «субурбанізація», «сільська урбанізація», «агломерація», «метрополіс», «мегаполіс», «міські міста», «демографізація». Діагностичний компонент: визначає показники урбанізованості територій; знає статистичні й картографічні матеріали про населення, характеризують особливості розселення населення в світі й окремих країнах, України та окремих її областей;

З оригіналом
згідно

			розрізняє міські і сільські населені пункти, типи міст за величиною і функціями, типи і рівень урбанізації; порівнює рівень і типи урбанізації в Україні і світі, міські життєві міста, міська, монофункціональна і багатофункціональна міста; Цілісний компонент: уявляє визначення всіх рівнів густоти населення та територіальної ситуації; оцінює і пояснює вплив природних, демографічних і соціально-економічних чинників на територіальні відмінності густоти населення, формування системи розселення.
4.3.	Етнічний склад населення. Релігійний склад населення	Етноси. Найпоширеніші мовні сім'ї. Однорозовісні та багаторозовісні країни. Національний склад населення України: особливості та регіональні відмінності. Національні меншини та етнічні групи, основні райони їх розселення. Релігія як життєва культура. Світові релігії. Найпоширеніші релігійні конфесії в Україні	Інформаційний компонент: визначає найпоширеніші мовні сім'ї, основні релігії, регіони поширення національних меншин релігій; розрізняє поняття «раса», «нація», «етнос», «народ», «нація етнічна», «нація релігійна»; Діагностичний компонент: характеризує національний склад населення України за сукупністю картографічних і статистичних матеріалів, найпоширеніші релігійні конфесії в Україні; порівнює етнічний склад населення регіонів України, визначає на карті і називає національно-релігійні багатонаціональні країни, райони розселення національних меншин в Україні; знаходить у різних джерелах інформацію, що характеризує етнічний склад населення України й окремих країн.
4.4.	Зайнятість населення в світі й Україні.	Трудові ресурси. Кількість і якість трудових ресурсів. Економічно активне населення. Зайнятість населення. Проблеми зайнятості	Інформаційний компонент: визначає кількість трудових ресурсів в Україні, області в Україні з найбільшою і найменшою кількістю трудових ресурсів; розрізняє поняття «трудові ресурси», «економічно активне населення», «незайнятість»; Діагностичний компонент:

З оригіналом
згідно

			включає показники безробіття; аналізує статистичну інформацію про зайнятість населення світу, окремих країн, України та її областей; характеризує кількість і якість трудових ресурсів окремих країн та України; порівнює структуру зайнятості населення в окремих країнах
V. Україна і світове господарство			
5.1. Національна економіка і світове господарство			
5.1.1.	Національна економіка	Національна економіка. Поняття економічної системи та його використання; національний внутрішній продукт (ВВП), структура ВВП, індекс людського розвитку (ІЛР). Системні моделі економіки країни. Форми суспільної організації виробництва. Чинники розміщення виробництва. Форми просторової організації національної економіки.	Знакочисельний компонент: називає складові поняття «національної економіки», «національного внутрішнього продукту», «індексу людського розвитку»; розуміє вплив природних і суспільних чинників на розміщення виробництва (природних умов, економічних, науково-інженерних, людських, природних ресурсів, економічних, транспортних, наукових, екологічних, військово-стратегічних). Діалектичний компонент: розрізняє сектори національної економіки (примісний, вторинний, третинний); форми просторової організації господарства (експлуатаційні райони, елементи територіальної структури промисловості, сільськогосподарського тваринництва, підприємств форм суспільної організації виробництва); аналізує секторальну модель економіки України та порівнює її з іншими державами.
5.1.2.	Світове господарство	Світове господарство (світова економіка), світовий ринок. Поняття спеціалізації території, міжнародної поділу праці. Рівень економічних систем. Вплив світової системи та рівня економічного розвитку; вплив України в ній. Інтегрування національного господарства, його просторової структури та концепції «Центр –	Знакочисельний компонент: називає складові поняття «спеціалізації території (населеного пункту, району, регіону, країни)», «міжнародний поділ праці», «світове господарство (світова економіка)», «глобальна економіка», «світовий ринок», «глобальні загрози поданої картості»; розуміє економічних систем; порівнює країни світу з рівнем рівня економічного розвитку (за типологією ООН), ТНК в Україні; Діалектичний компонент: розуміє роль міжнародних організацій у світовій економіці;

3 оригіналом
згідно

		периферія». Сучасні тенденції розвитку світового господарства. Глобалізація та регіоналізація економічної інтеграції. Транснаціональні корпорації (ТНК) та їх вплив на функціонування міжнародної економіки. Глобалізація економіки. Міжнародні економічні організації.	суть тенденції розвитку світового господарства (інтернаціоналізації виробництва, інформатизації, глобалізації, регіоналізації економічної інтеграції); оцінює багаторівнісність світового господарства; намагається глобалізації на темі розвитку світового господарства та національних економік країн рівня типу. Діалектичний компонент: розрізняє на карті країни «Великої сімки» (G-7), «Великої двадцятки» (G-20); порівнює типи економічних систем; аналізує інформацію щодо типів країн та рівня економічного розвитку; визначає роль транснаціональних корпорацій та вплив економічних зон у функціонуванні глобальної економіки;
5.2. Примісний сектор господарства			
5.2.1.	Сільське господарство. Лісове господарство	Сільське та лісове господарство, їх значення в сучасному світі. Складові сільського господарства. Природні (земельних та агрокліматичних ресурсів) та соціально-економічні чинники розвитку й розміщення аграрного виробництва. Земельна економіка. Сільське господарство світу. Географія основних територій і технічних культур та виробництва продукції тваринництва. Земельність світового сільськогосподарського виробництва. Найбільші країни-виробники та експортери сільськогосподарської продукції. Сільське господарство України. Структура сільськогосподарських угідь в Україні. Розміщення в Україні виробництва зернових і технічних культур, картоплярства, овочівництва, виноградарства.	Знакочисельний компонент: називає види діяльності в сільському господарстві, види сільськогосподарських угідь, приклади країн з аграрною міжнародною спеціалізацією; Діалектичний компонент: розуміє на карті світу зони (райони) виробництва пшениці, кукурудзи, рису, бавовнику, льону-долуного, соєвину, сі, маслин, олійної пшениці, цукрової тростини, цукрового буряку, картоплі, чаю, какао-бобів, райони поширення в світі овочівництва, овочівництва, формування спеціалізованих районів скотарства, птицевництва; на карті України – сільськогосподарські зони, окремі та примісні райони; Діалектичний компонент: характеризує особливості розміщення рослинництва й тваринництва в світі та Україні; сільськогосподарські зони, лісові зони; намагається вплив природних і суспільних чинників на розвиток та спеціалізацію сільського господарства в регіоні

3 оригіналом
згідно

		Розвиток кормової бази тваринництва. Структура та розв'язання тваринництва. Зональна спеціалізація сільськогосподарського виробництва України. Гірські та пригірські сільськогосподарські райони. Лісові пояси світу. Лісовистовиченість. Лісове господарство в Україні.	світу, країн; обчислює показники інтенсивності, динамічності; має карту сільськогосподарських культур і тваринництва; вказує основні зони і технічні культури, що їх вирощують у помірно, субтропічному і тропічному кліматичних поясах, та обґрунтовує адекватну кількість; Ціннісний компонент: оцінює наслідки нестабільного розвитку сільськогосподарського виробництва; місце України на світових ринках сільськогосподарської продукції.
5.2.2	Добування промисловості	Показники ресурсозабезпеченості країни мінеральними ресурсами. Видобування вугілля, нафти і природного газу. Основні закономірності розподілу родовищ вугілля, нафти, природного газу. Найбільші в світі басейни й країни за видобутком кам'яного вугілля, нафти й природного газу. Основні й перспективні райони видобування кам'яного вугілля, нафти, природного газу в Україні. Шляхи покриття дефіциту палива в Україні. Видобування металічних руд. Основні закономірності розподілу родовищ металічних руд. Країни з найбільшими обсягами видобування залізняків, марганцевих руд, руд кольорових, рідкоземельних і білих металів. Розвиток і перспективи освоєння видобування залізняків і рідкоземельних металів в Україні. Розробка родовищ руд кольорових металів в Україні. Видобування палива і мінеральних сировини в Україні і в інших країнах світу. Експорт мінеральної сировини з України.	Знакисний компонент: має дані мінеральних ресурсів за використанням; вказує країни найбільших країн-експортерів та країн-імпортерів нафти, природного газу, кам'яного вугілля; розуміє закономірності поширення родовищ і басейнів корисних копалин; вказує і вказує на карти різних масштабу найбільші басейни нафти і природного газу – Перської затоки, Західносибірської, Дельтовий, Сахарський, Гвінейської затоки, Техаський, Мексиканський, Західноканадський, Північноамериканський, основні райони видобування нафти і природного газу в Україні; найбільші басейни та райони видобування вугілля – Верхньосібирський (Росія), Кузнецький (Росія), Карагандинський (Казахстан), Північно-Східний (Китай), Східний (Індія), Аппалачий (США), Південно-Східний (Австралія), Демасий та Лангсьон-Валлійський (Україна); країни з найбільшими обсягами видобування залізняків руд – Бразилія, Австралія, Канада, Китай, Індія, Україна, басейни та райони видобування залізняків та марганцевих руд в Україні; найбільші райони видобування руд кольорових металів – Кордильєра-Анди, «палафрмано-олів'яний пояс» Азії, ємідний пояс Африки; основні родовища руд кольорових металів, що їх

З оригіналом
згідно

		розробляють в Україні; основні центри видобування кам'яної вугілля в Україні; Діагностичний компонент: оцінює надмірне освоєння країни на світових ринках мінеральної сировини за сукупністю природних і суспільних чинників; обґрунтовує зв'язки добувної промисловості до району зі складом природних умов, наприклад Східного океану. Ціннісний компонент: оцінює місце України на світових ринках нафти, природного газу, вугілля, рудної сировини.
5.3. Вторинний сектор господарства		
5.3.1	Виробництво та постачання електроенергії	Значення електростанцій. Типи електростанцій. Паливно-енергетичний баланс. Електровиробництво світу. Найбільші країни виробники та країни-споживачі електроенергії в світі. Відмінності в структурі виробництва електроенергії на електростанціях різних типів у країнах світу. Електровиробництво України. Найбільші ТЕС, АЕС, ГЕС, ДП. Використання відновлюваних джерел енергії. Експорт електроенергії з України.
		Знакисний компонент: має дані електростанцій за джерелом енергетичних ресурсів та основні чинники їх розподілу, країни з найбільшими обсягами виробництва електроенергії; вказує і вказує на карти висхідної ГЕС на Дніпрі, Дніпровському й Таврійському ГЕС, Закарпатському, Південноукраїнському, Рівненському, Хмельницькому АЕС; найбільші ТЕС (Закарпатська, Прикарпатська, Тернопільська, Львівська, Слов'янська, Лежаська, Буртинська); Діагностичний компонент: оцінює розподіл ТЕС, АЕС, ГЕС в країнах світу та в Україні; обґрунтовує доцільність виробництва електроенергії на ТЕС, ГЕС або АЕС в країнах світу; порівнює структуру виробництва електроенергії в Україні та в інших державах світу. Ціннісний компонент: оцінює перспективи використання відновлюваних джерел енергії різних видів у світі, Україні; оцінює вплив енергозбереження, напрямки оптимізації структури виробництва електроенергії в різних регіонах України.

З оригіналом
згідно

5.3.2	Металургійне виробництво	Значення металургійного виробництва в господарстві. Сучасні технології виробництва чавуну, сталі. Комбінування в чорній металургії. Сучасні чинники розміщення підприємств чорної металургії. Колерована металургія. Особливості технологій виробництва та чинники розміщення підприємств з виплавки міді, алюмінію, титану. Металургійне виробництво світу. Найбільші країни-виробники та країни-споживачі чорних металів. Сучасні існуючі розміщення виробництва чавуну, сталі, прокату. Найбільші країни-виробники та країни-споживачі кольорових металів у світі. Виробництво чавуну, сталі, прокату в Україні: домінуючі технології, суттєвість чинників розміщення підприємств, основні центри, місце України на світовому ринку чорних металів. Основні центри виробництва кольорових металів в Україні.	Значимий компонент: лише основні види чорних і кольорових металів; наприклад: історично на території України з найбільшим обсягом виробництва чавуну й сталі, алюмінію, титану, міді; найбільші центри чорної металургії в Україні (Кривий Ріг, Дніпро, Кам'янка, Запоріжжя, Івано-Франківськ, Маріуполь, Криворізьк, Ачехівськ); центри кольорової металургії в Україні (Миколаїв, Запоріжжя, Ірпінськ, Київ, Побузьжя, Ілківка, Кам'янка); регіони з високим рівнем розвитку, наукового, інтелектуального, транспортного, соціального, економічного чинників на розміщення металургійних комбінатів. Додатковий компонент: аналізує статистичні дані щодо обсягів виробництва та експорту металургійної продукції в Україні та світі; обґрунтовує рівень розвитку металургії в країнах, які забезпечили спожиття або мають значні обсяги спожиття; країни, що виплавають найбільше в світі та Європі алюмінію, титану, міді; наслідок розміщення підприємств чорної і кольорової металургії в Україні; обґрунтовує місце України у світовому виробництві сталі, алюмінію, титану та інших кольорових металів. Цілісний компонент: оцінює наслідок концентрації металургійного виробництва в окремих районах і центрах.
5.3.3	Хімічне виробництво: Виробництво деревини, паперу. Виробництво будівельних матеріалів	Значення та особливості технологій хімічного виробництва. Особливості розміщення хімічних виробництв: різних речовин і хімічної продукції, факторів впливу продукції, гуманних і екологічних чинників. Значення виробництва в Україні. Основні центри виробництва хімічної продукції та чинники їх розміщення. Найбільші країни-виробники	Значимий компонент: лише види мінеральних добрив, води хімічної продукції, води будівельних матеріалів; наприклад: історично на території України з найбільшим у світі виробництвом мінеральних добрив та паперу; найбільші центри виробництва мінеральних добрив, виробів з гуми, побутової хімії, лісів в Україні (Костянтинівка, Стереминське, Кам'янка, Чортків, Суми, Запоріжжя, Одеса).

З оригіналом
згідно

		мінеральних добрив, полімерів, лісів. Виробництво деревини й паперу: значення, особливості технологій та чинники розміщення підприємств. Виробництво деревини й паперу в Україні. Найбільше в світі країни-виробники деревини та паперу. Виробництво будівельних матеріалів в Україні	Які Калу (Криворізьк), Ілківка, Харків, Київ), центри виробництва деревини й паперу в Україні; наприклад: історично в різних частинах на розміщення виробництва хімічної продукції, деревини й паперу, будівельних матеріалів. Додатковий компонент: характеризує середню базу виробництва хімічної продукції, паперу; аналізує вплив між хімічними, металургійними та іншими видами виробництва; обґрунтовує рівень розвитку та структуру хімічних виробництв в окремих регіонах, країнах світу; Цілісний компонент: оцінює вплив виробництва хімічної продукції й паперу на рівень соціально-економічного розвитку країни, світу.
5.3.4	Виробництво машин та устаткування	Роль машинобудування в сучасному світі. Розміщеність підприємств та чинники їх розміщення. Спеціалізація та кооперування у машинобудуванні. Машинобудування світу. Висвітлює роль між-рівнем економічного розвитку регіону, країни і рівнем розвитку машинобудування. Найбільші країни-виробники літаків, легкових автомобілів, морських судів, верстатів, ком'ютерів, робототехніки. Машинобудування в Україні. Найбільші центри виробництва транспортних засобів, промислового обладнання, електротехнічної та електронної	Значимий компонент: лише чинники розміщення середніх машинобудівних виробництв; наприклад: історично на території найбільшій країні виробництва машин та устаткування - США, Канада, країни ЄС, Японія, Китай, нові індустріальні країни; найбільші центри машинобудування в Україні; Додатковий компонент: обґрунтовує розміщення виробництва автомобілів, літаків, морських судів, промислового обладнання, електротехнічної та електронної продукції побутового призначення, сільсько-господарської техніки в світі та в Україні; аналізує статистичні дані щодо обсягів виробництва та експорту машин і обладнання у світі та в Україні; характеризує сучасні тенденції розвитку і розміщення виробництва машин і устаткування. Цілісний компонент: оцінює проблеми та перспективи розвитку машинобудування у

З оригіналом
згідно

			світі та в Україні:
	Виробництво тканин, одягу, взуття, харчових продуктів	Особливості виробничого процесу та чинники розміщення підприємств, що виробляють тканини різних видів, одяг, шкіряно-взуттєву продукцію. Найбільші на світовому ринку країни-виробники та країни-експортери тканин, одягу та взуття. Чинники та центри розміщення текстильного, швейного, шкіряного, взуттєвого виробництва в Україні. Народні промисли в Україні. Чинники розміщення підприємств, що виробляють харчові продукти. Виробництво продуктів харчування в світі: сучасні тенденції, вплив глобалізації та національних традицій, взаємозв'язок з агробізнесом. Традиційні виробництва харчових продуктів окремих країн світу. Харчова промисловість в Україні. Особливості технологій та чинники розміщення підприємств буряково-цукрового, пшеничного, макаронного, плодоовочевих консервного, рабного, хлібопекарного, м'ясного, борошномельного, крухмального, кондитерського виробництва, різноманітних безалкогольних напоїв, мінеральних вод.	Знакswай компонент: вказує / вказує на форми найбільш у світі та Європі країни виробники та експортери тканин, одягу, взуття, шкіри, олій; найбільш в Україні центри текстильного, швейного, взуттєвого виробництва, райони концентрації виробництва цукру, олії, макаронної олії; розуміє вплив спеціалізації сільськогосподарства, ТНК, транснаціонального та місцевого чинників на розвиток у регіоні, країні виробництва тканин, одягу, взуття, окремих видів харчових продуктів; Діалектичний компонент: аналізує карти просторової організації виробництва тканин, одягу, взуття, харчових продуктів, статистичні матеріали щодо динаміки легкої та харчової промисловості у світі та в Україні. Пізнавальний компонент: аналізує проблеми та перспективи розвитку виробництва тканин, одягу та взуття, харчових продуктів в Україні, місце України на світовому та європейському ринках продовольства
		5.4. Третинний сектор господарства	
5.4.1	Транспорт	Транспорт, його роль у національній економіці та формуванні світового господарства. Види транспорту. Основні перевози в Україні. Транспортний вузол. Країни, що відрізняються високим рівнем розвитку мережі залізниць й автомобільних шляхів. Найбільші морські порти, їхній вплив на регіональну та національну економіку. Найбільші транспортні вузли світу. Найбільші аеропорти світу.	Знакswай компонент: вказує види транспорту, існуючі типи пов'язані «транспортний вузол», «транспортні магістри», «міжнародний транспортний вузол», «обсяг перевезень», «авіаперевезень»; вказує / вказує на країні найбільш та найбільш об'ємом морські порти Східної Азії, Європи; морські судноплавні компанії – Панамський, Суїтський, Кітський, найбільш та пасажироборота аеропорти світу; країни з найбільш об'ємом

3 оригіналом
згідно

		світу. Міжнародні транспортні коридори. Транспорт України. Залізничний транспорт – основний вид транспорту України. Найважливіші автомагістралі України. Водний транспорт, найбільші морські та річкові порти України. Повітряний транспорт. Транспортні вузли. Міжнародні транспортні коридори на території України.	залізничний, країни з найбільшою протяжністю автомобільних шляхів; основні залізничні, автомобільні, морські й річкові порти, аеропорти, міжнародні транспортні коридори в Україні. Діалектичний компонент: оцінює роль кожного виду транспорту в перевезенні вантажів та пасажирів в Україні, демонструє роль транспорту в експорті продукції України; вказує на взаємозв'язок між рівнем національного розвитку, спеціалізацією країни та особливостями її транспортної системи; аналізує карти транспортних шляхів світу та України; Пізнавальний компонент: оцінює транспортне значення транспортних магістралей в Україні; вплив різних видів транспорту на довкілля, соціально-економічний розвиток району, місцевого пункту
5.4.2	Туризм	Туризм як складова національної економіки, його види. Чинники розвитку туризму в регіоні, країні. Туристична інфраструктура. Міжнародний туризм. Основні туристичні регіони світу. Країни світу з найбільшою кількістю об'єктів Світової спадщини ЮНЕСКО. Туризм в Україні. Особливості природних рекреаційних ресурсів. Об'єкти Світової спадщини ЮНЕСКО в Україні. Туристичні райони в Україні.	Знакswай компонент: вказує види туризму, спосіб пов'язані «туризм», «рекреаційні ресурси», «інфраструктура туризму»; вказує / вказує на країні основні райони туризму у світі й України; розуміє вплив природних і суспільних чинників на розвиток туризму. Діалектичний компонент: характеризує особливості основних туристичних регіонів світу, оцінює рівень розвитку туризму в окремих регіонах, країнах, районах України. Пізнавальний компонент: оцінює роль туризму в соціально-економічному розвитку країни, району, місцевого пункту
5.4.3	Торгівля, Фінансові послуги, Комп'ютерні програмування	Торгівля як вид послуг, її форми, послання. Складові елементи торгівлі. Основні напрями міжнародної торгівлі. Світова торгівля. Регіональні міжнародні торговельні організації, АСІАН.	Знакswай компонент: вказує на поняття «торгівля», «фінансовий центр», «кофітор», «аутсорсинг», «технологічний», «технологічний»; вказує / вказує на країні регіони з найбільшою обсягом зовнішньої торгівлі; найбільш міжнародні фінансові центри –

3 оригіналом
згідно

Наукова діяльність. Освіта. Охорона здоров'я	Торгівля в Україні: структура експорту й імпорту товарів та послуг; чинники концентрації розробленої території в національних пунктах, регіонах, фінансової послуги. Світові центри банківсько-фінансової діяльності. Інтернаціоналізація розроблених фінансових установ. Крайно-економі. Особливості розміщення фінансових установ в Україні. Роль науки й освіти в суспільстві. Форми протекторної організації наукових досліджень та освіти: технопарки, технопарки. Найвідоміші наукові центри у світі та Україні. Аутсорсинг. Крайно-економі на світовому ринку комп'ютерного програмування. Аутсорсинг інформаційних технологій (ІТ-аутсорсинг) в Україні. Найвідоміші центри медичного обслуговування, туризму-одержаного туризму в Україні та світі.	Лондон, Нью-Йорк, Сингапур, Сінгап (Гонконг), Токіо, Шанхай, Мумбаї, Франкфурт-на-Майні, Чикаго; крайно-економі на світовому ринку програмного забезпечення, найвідоміші центри освіти та науки у світі та в Україні; ролі науки чинників на розвиток торгівлі, системи фінансових послуг, освіти й науки в країні. Діагностичний компонент: оцінює рівень розвитку торгівлі, системи фінансових та аутсорсингових послуг, освіти й науки, системи охорони здоров'я в окремих регіонах світу, країнах, в Україні; аналізує умови для аутсорсингу інформаційних технологій, створення технопарків, технопарків в Україні та прогнозує їх розвиток; Цілісний компонент: оцінює вплив науки між рівнем розвитку економіки та обсягом наукових досліджень, освіти, фінансових послуг у країні.
--	---	--

VI. Регіони та країни

6.1. Регіони світу	Середня, Азія, Америка, Океанія, Африка. (економіко-географічна характеристика країн за типовими планами). Особливості економіко-географічного положення регіону, склад. Сучасна політична карта регіону: форми державного правління і територіального устрою країн, типи країн за рівнем економічного розвитку, інтеграційні процеси. Міжнародні організації в регіоні, їх функції, ресурси регіону. Місцеві ресурси: демографічний процес, природний та економічний, демографічна ситуація, структура населення, економіка, субурбанізація, урбанізація, інфраструктура. Світові міста в регіоні, місця економічної інтеграції. Особливості економіки країн регіону. Прогнози	Знакочисний компонент: аналізує і оцінює на карті регіону субрегіони, країни (за програмою 10 клас, стандарт); основні райони видобування мінеральних ресурсів, найбільші осередки промисловості й туризму, морські порти, аеропорти-хаби, фінансові центри, світові міста; розроблені форми державного управління і територіального устрою країн, країни різних типів та підтипів за рівнем економічного розвитку, класифікація та інші зміни на політичній карті регіону; Діагностичний компонент: аналізує особливості демографічних та урбанізаційних процесів, розміщення населення в регіоні, оцінює розвиток основних осередків первинної промисловості, сфери послуг, особливості спеціалізації сільськогосподарства в регіоні; оцінює вплив економіки на економіку забезпеченості
--------------------	--	---

З оригіналом
згідно

	ектор економіки: основні райони видобування палива, рудної та нерудної сировини, гірничий, лісовий господарство. Вторинний сектор економіки: особливості розвитку переробної промисловості, індустріалізація, риндустриалізація, основні осередки промисловості. Третинний сектор економіки: найважливіші міжнародні транспортні коридори та вузли, туристичні райони, фінансові центри. Як і в Україні з країнами регіону.	осередки країн: ресурсів, територій, домінують чинники міжнародної спеціалізації країн регіону, економіки до різних типів та підтипів та різних економічних розвитку; основні критерії вузлів спеціалізації осередків країн в регіоні, оцінює особливості економіки країн, промисливого регіонального інтеграції. Знакочисний компонент: робить висновки про причини нерівномірності економічного розвитку країн і субрегіонів у регіоні; аналізує тенденції та негативні наслідки глобалізації в економічній та культурній країні регіону.
6.2. Країни світу: економіко-географічна характеристика	Швейцарія, Франція, Іспанія, Бразилія, Італія, Польща, Білорусь, Росія, Японія, Китай, Індія, Австрія, Сполучені Штати Америки, Канада, Бразилія, Єгипет, Південна Африка (ПАР). Економіко-географічна характеристика країн за типовими планами: місце країн у світі та регіоні; основні чинники, що визначають місце країн у міжнародному поділі праці (МТПП); системи розвитку; особливості сучасного розвитку країн, територіально-структурні тенденції; домінуючі складові третинного сектору; промислові виробництва, що визначають міжнародну спеціалізацію країн; особливості аграрного сектору; характерні риси просторової організації господарства; економічні економічні зв'язки, зв'язки з Україною.	Знакочисний компонент: аналізує основні тенденції, що визначають місце країн у регіоні та світі; домінуючі складові третинного, аграрного та промислового секторів економіки країн міжнародного, середньосереднього країн та країн, що розвиваються; аналізує і оцінює на карті світові міста, осередки промисловості, найбільші морські порти, аеропорти, фінансові та туристичні центри на території країн; як промислові й аграрні виробництва та послуги, що визначають міжнародну спеціалізацію країн; Діагностичний компонент: аналізує інформацію щодо характеристик країн; оцінює особливості системи розвитку та розміщення виробництва товарів і послуг у межах країн; аналізує особливості спеціалізації сільськогосподарства, промислового виробництва, сфери послуг у країні; структури експорту й імпорту товарів та послуг; Знакочисний компонент: робить висновки про причини нерівномірності економічного розвитку окремих країн у межах країн; аналізує вплив ПТБ на економіку країн та її місце в міжнародному поділі праці.
VII. Глобальні проблеми людства. Світовий розвиток		Знакочисний компонент:

З оригіналом
згідно

	проблеми їх виникнення. Проблема війни і миру. Проблема тероризму. Екологічна проблема. Серйозні й нескладні проблеми. Демографічна й продовольча проблеми. Проблема політичної невідповідності країн, що розвиваються. Взаємозв'язок глобальних проблем. Роль світової громадськості та міжнародних організацій у їх розв'язуванні. Сталий розвиток — стратегія людства на ХХІ століття.	як глобальні проблеми людства, основні положення концепції сталого розвитку; розуміє сутність, причини виникнення сучасних глобальних проблем; називає і зазначає на карті країни, що зазнають ядерної зброї, конфліктозонебезпечні регіони Європи та світу; найбільш вразливі райони екологічної катастрофи. Діалоговий коментар: характеризує поширення глобальних проблем, особливості їхнього прояву на території України, складання концепції сталого розвитку; пояснює зв'язок між глобальними проблемами Цікавий коментар: оцінює наслідки прояву глобальних проблем для окремих регіонів і країн світу та для України.
--	--	---

Директор департаменту
загальної середньої та дошкільної освіти

Підписано
15.05.2019

Ю. Г. Козак

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВІДПОВІДІ НА СПІВБЕСІДІ

Результати співбесіди для вступників, які вступають на основі повної загальної середньої освіти, оцінюють за шкалою від 100 до 200 балів.

Варіант тестів для співбесіди містить 10 завдань, що охоплюють перелік основних тем, які повинен знати вступник відповідно до програми ЗНО, що розроблена Міністерством освіти і науки України.

За результатами співбесіди рівень знань абітурієнтів оцінюється за шкалою 100–200 або ухвалюється рішення про негативну оцінку вступника («незадовільно»).

При оцінюванні відповіді абітурієнта враховується кількість правильних відповідей на тестове завдання:

Кількість правильних відповідей	Бал за шкалою 100–200
0	Незадовільно
1	Незадовільно
2	100
3	112
4	125
5	137
6	150
7	162
8	175
9	187
10	200